

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

KRIJSGESCHAL

EN

VOLKSGEZANG.

Gedrukt bij H. P. DE SWART.

12/1001

KRIJGSGESCHAL

EN

VOLKSGEZANG.

Zijt gij niet Bato's edel bloed,
En roemrijk heldenkroost?
Nog schenkt u God dien eigen moed,
Vindt in dien moed uw troost.
FEITH.

TWEDE VERMEERDERDE DRUK.

GRAVENHAGE, BIJ
DE GEBROEDERS HARTMANN.

1831.

VOORBERIGT.

---

*Niet alle Belgen deelen in den twimelgeest, die oors
gindsche zijde van den Moerdijk eens fakkel heeft ontsto
ken, welke den tempel der welvaart en verbroedering, die
de Nederlanders voor vijftien jaar in Belgien stichtten,*

in puin en assche hebben doen verkeeren. Of de tempel van Neêrlands taal en letterkunde, waarvan enkele ijverige Belgen, trots den tegenstand van hunne verbasterde landgenooten, den grondsteen legden, verder zal worden opgetrokken, is eene vraag, welke in deze oogenblikken moeilijk te beantwoorden valt; doch dit is zeker, dat niet alle Belgen afkecrig zijn van Hollands rijke taal en van die zuivere vaderlandsche gevoelens, die er mede in een natuurlijk verband staan; — zeker is het, dat niet allen aan de zangen van vreemde naburen hangen, om op de citeertoonen van hunne gewezen broeders met eene koele onverschilligheid, of liever met eenen hatelijken tegenzin, neder te zien.

Meer dan één landgenoot der muitende natie ontweek zijnen geboortegrond, om de zaak zijner oude broeders getrouw te blijven, verliet alles ten blijke zijner verkiefsdheid aan dezelve, en de belangens van het mikende Holland, die hij tegen de verblindheid en snoode ondankbaarheid van

zijne voormalige landgenooten zich had aangetrokken, werden voortaan de zijnen; — meer dan één hunner stortte zijn gevoel in proza of poëzij uit, en herhaalde met onze Dichters, de bekende spreuk van den vurigen Latijnschen hekeldichter:

FACIT INDIGNATIO VERSUM.

Aan zulk een' weldenkenden Belg, of liever echten Nederlander, hebben wij het vijftal stukjes te danken, waarmede dit bundeltje aanvangt. Die Vaderlandche uitboezeming van eenen kunstbroeder, werd, te zijnen behoeve, door de tusschenkomst van de ondergeteekenden, beide Noord-Nederlanders, uitgegeven, gezamenlijk met eenige door hen onderdaags vervaardigde sang- en dichtstukjes. Zij koesteren den wensch, dat de Hollandsche volksliedjes, uit eene Vlaamsche pen gevloeid, met die welwillendheid door hunne weldenkende Landgenooten ontvangen mogen worden, welke zij verdienen, zoo niet door kunstwaarde, dan ten minste door

~~~~~

de gevoelens die er in doorstralen; terwijl zij wat hunne dichtpoging aangaat, mogen hopen, dat bij eene beoordeeling van dezelve, de goede wil meer dan de daad in aanmerking zal genomen worden.

's GRAVENHAGE,
1. December 1830.

A. D. J.
V. E. K.

VOORREDE

VOOR DEN TWEEDEN DRUK.

Het spoedig debiet der aanvankelijk in den Boekhandel gebragte exemplaren van dit bundeltje, naar hetwelk bij voortdoring aanvrage geschiedt, doet de ondergeteekenden veronderstellen dat hetzelfde bij hunne landgenooten den gewenschten bijval heeft gevonden. Dit hoogstaangenaam en vereerend gevolg hunner pogingen ten behoeve van eenen

edelen, aan Holland en deszelfs dierbaarste belangen ge-
hechten Belg, heeft de ondergeteekenden doen besluiten om
van deze verzameling eenen tweeden druk op te leggen en
daarbij alsnog een viertal Zangstukjes te voegen, voor welke
zij, even als voor de overigen, eene toegevende beoordeeling
van Lezer en Kunstregter, met vertrouwen inroepen.

's GRAVENHAGE,
1. Maart 1831.

A. D. J.
V. E. K.

HET GELUKKIG LOT
VAN EEN
HOLLANDSCH SOLDAAT.

(Naar het bekende lied uit *La Dame blanche*.)

Hoe schoon is 't lot van een Soldaat!
Hij dient met blijde zinnen
Vorst WILLEM en den Staat;
Hij, die met vreugd, van minnen
Tot strijden overgaat.

Hoe schoon is 't lot van een Soldaat!

Zoo dra de krijgstrompetten klinken,
Zoo dra de trommel d'aanval meldt,
Ziet ge in zijn oog den wellust blinken,
Waar hij 't gevaar méé tegensnelt.

En geeft de vreë tot moedbelooning
Hem weër aan de ouderlijke woning,
Wat schouwspel rijst aan allen kant!
Hij is gelukkig als een koning.

Men wijst op hem als de eer van 't Land.
Hij ziet zich door de meisjes groeten;
De grijsaard zelf, bij 't blij ontmoeten,
Brenge aan zijn' hoed een rappe hand.

VADERLANDSCHE HERINNERINGEN.

ZANGWIJZE: *T'en souviens-tu, dit à son capitaine.*

- » HERINNERT ge u ,” dus sprak een oude krijger ,
Te *Waterloo* met wonden overdekt ,
Tot de achtbre jeugd van 't Volk , dat de eedle *Zwyger*
Met eigen lijf voor Spanje heeft bedekt ,
- » Herinnert ge u die onvergeethre Vaadren ,
» Wier wrekend heir slechts voor de schande vlood
» En de overmagt durfde onverschrokken naadren ;
» Wier wapenleus was : zegepraal of dood ?

- » Herinnert ge u dit tachtigjarig kampen ,
 » Op veld en vloed, ten schouwspel de aard getoond ,
 » En *Haarlem's* trouw en *Leyden's* wreede rampen ,
 » Door vrijheid en geluk in 't eind bekroond!
- » Herinnert ge u die dagen van verblijding
 » In later tijd , wen 't Land zijn boei verbrak ,
 » Den Gal verdreef, en 't sein van zijn bevrijding ,
 » De Oranjevlag , weër blij ten hoogen stak!
- » Herinnert ge u , *Civilis* dappre Zonen ,
 » Hoe de aadlaar steeds verjaagd werd van uw erf ,
 » Het zij u Rome of Frankrijk durfde honen ;
 » Den dwingland riept gij tegen : wijk , of sterf!
- » Herinnert ge u , hoe wij Europa's helden
 » Versterkten , toen zijn onderdrukker viel.
- » Herinnert ge u . . . maar wie kan alles melden . . .
 » En gloeit u niet de Nederlandsche ziel!
- » Herinnert ge u die ouderlijke glorie ,
 » Dit erfdeel van 't Bataafsche nageslacht ,
 » En voelt gij niet , dat de edelste victorie
 » Op muitrenras onze eerebenden wacht! »
- » De krijger zweeg ; fier spraken nog zijne oogen ,
 En Holland's jeugd bedacht der Vaadren eer ,
 En zwoer ons wraak ; en riep , ten strijd gevlogen :
 » Wij keeren groot , of keeren nimmermeer ! »
-

EENE BATAAFSCHE MOEDER

AAN HAREN

UITTREKKENDEN ZOON.

ZANGWIJZE: Wien Neêrlandsch bloed in de aders vloeit.

De horen schalt, en 't krijgslied klinkt
Weêr door oud Neêrland heen.
Wat moed, die elk in de oogen blinkt!
't Is alles op de been.
Trek op, mijn zoon! ter heirvaart op!
Bedreigd zijn Vorst en Rijk.
Ga, breek het oproer fier den kop,
En Holland pronk en prijck!

De Vrijheid is uw moeder thans,
 Gij zijt Vorst WILLEM's zoon;
 Uw erfdeel is een lauwerkrans,
 En, valt ge, een traan uw loon.
 Trek op! maar kniel hier eerst ter neêr
 Op 's Vaders heilig graf!
 En volg, tot Holland's heil en eer,
 Het voorbeeld, dat hij gaf.

Ter hulp van Zuid en Noord gewond
 Op 't Waterlooosche veld,
 Stierf hij op op dees gewijden grond,
 Als echte Bat, als held!
 Kniel op zijne asch, en zweer er bij,
 Dat de arme weduw 't hoor:
 »Ik zegepraal, of sterf als hij!»
 En loon er God u voor!

Trek op! 't ondankbre Belgenland,
 Door trouw, beleid en moed,
 Weleer bevrijd voor moord en brand,
 Ten koste van ons bloed;
 Dat land dreigt ons met brand en moord,
 't Wil maken u tot slaaf.
 Trek op! wreek gruwlen nooit gehoord;
 Ook gij zijt een Bataaf!

Valt gij met onzen heldendrom,
Dan sterft ge vrij en groot.
Uw vader kust u wellekom,
En ik, ik roem uw dood.
Keer niet, of keer in zegepraal
Naar vrijgevochten haard.
Gedenk wat vreugdevol onthaal
Uw moeder u bewaard!

Sta op! gij zwoert! — Vergeet dien eed,
Vergeet uwe ouders niet.
Wee u, zoo gij dit graf vergeet,
Waarin gij wis mij stiet.
Een kus nog, ligt de laatste, o kind!
Houd als uw vader stand!
Hoe teeder moeder u bemint,
Meer mint zij 't Vaderland.

WAPENKREET.

ZANGWIJZE: *Solderen, solderen.*

Te wapen, te wapen!
Zoo roept ons Neêrlands Vorst.
Op, Jagers! trekt naar 't eereveld,
En ieder burger zij een held.
Te wapen, te wapen!
Die kreet schok ieders borst!

Te wapen, te wapen!
Zoo zong het Voorgeslacht,
Wanneer zijn regt werd aangerand;
't Verwon, of viel voor 't Vaderland,
Te wapen, te wapen,
Wie d'eigen eerkrans wacht.

Te wapen , te wapen
 Vloog zelfs de zwakste vrouw.
 Ja , *Haarlem* , *Leyden* , ja , uw naam
 Verrukt ons ! welk een heldenfaam !
 Te wapen , te wapen !
 Aan Land en Koning trouw.

Te wapen , te wapen !
 Is zelfs der meisjes taal ;
 O jonglingschap ! red ons uit smart ,
 Dan drukken we u aan mond en hart.
 Te wapen , te wapen !
 U toeft de zegepraal.

Te wapen , te wapen !
 Roept vriend en maag u toe.
 Zoo niet , sterf als der slaven slaaf ,
 Bij 't spade denkbeeld : 'k ben Bataaf !
 Te wapen , te wapen !
 Daar wankelt reeds Gods roè !

DE GRIJZE VAANDRIG.

WIJZE: *Wilhelmus van Nassouwen.*

KOM, dierbre vaan der Vaadren!
Keer in mijn stramme vuist.
God dank, dat in mijne aadren
't Bataafsche bloed nog bruist.
Ik voel mij 't harte breken:
Ik zie u snood versmaân;
Met vreugd zal ik u wreken,
Geliefde Oranjevaan!

'k Zag jong u aangebeden
Door 't echte Hollandsch bloed.
Eens zag ik u vertreden
Door 't Fransche vloekgebroed.
Maar bij ons zegevieren,
Na 't glorierijkst bestaan,
Deed ik u weder zwieren,
O Vader WILLEM's vaan!

U voerde ik op de velden
 Van 't roemrijk *Quatre-bras*.
 Gij leidde er onze helden,
 Al gilde men: *à bas!*
 Van wanklen, noch van wijken
 Wist gij op de eerebaan.
 'k Deed na den slag u prijken,
 O MAURITS zegevaan.

U zag ik op de waatren
 Ontplooid voor 't bleek *Algiers*,
 Bij 't dreigend *hurrah* schaatren
 Des dappren Bataviërs.
 U zag *Algiers* van verre
 Met eerbied, siddrend, aan.
 O Neêrlands gloriesterre,
 Dz RUITER's zegevaan!

Prijk vrij! laat muiters komen:
 Elk Bat is dan een held.
 Als onze ontbonden stroomen,
 Bedekken wij dan 't veld;
 En vliegen fier ten strijde,
 En grimmen 't helrot aan,
 En vellen 't aan uw zijde,
 O Neêrlands heldenvaan!

O red ons van barbaren,
 Gij, die ons redden kunt.
 O God! mijn' grijzen hairen
 Zij nog die vreugd vergund!
 Dat weér, als Holland's wallen,
 De brave burgers staan;
 En dat de muiters vallen
 Voor mijne Oranjevaan!

O doe haar weder wappren
 In vollen zegepraall
 'k Voeg aan 't *hoesee* der dappren
 Dan mijn verzwakte taal;
 'k Zie op haar en ten hoogen
 Dan met een dankbren traan,
 En zalig sluit ik de oogen,
 Bij 't staren op mijn vaan!

STRIJDZANG
VOOR HET
HOLLANDSCH LEGER.

Wirze : Partant pour la Syrie.

Wij zijn gereed ten strijde ,
Want God blijft ons nabij ,
Die Holland steeds bevrijdde
Van vreemde heerschappij.
Thans moog de vijand beven ,
Bij 't wappren onzer vaan.
Geen vlek zal op haar kleven ,
Haar luister nooit vergaan.

Oranje blijft de leuze
 In 't barnen van den strijd ;
Den Koning onzer keuze
 Is aller trouw gewijd ;
Hij blijft ons Rijk bestieren ,
 Wie ook zijn scepter haat ;
Bij 't kroost der Batavieren
 Daar huisvest geen verraad .

Wij stellen vol vertrouwen ,
 Met ongeveinsden zin ,
't Wilhelmus van Nassouwen
 Als onzen strijdzang in ;
De muiter zal dien hooren ,
 En siddren voor ons zwaard ;
Nooit gaat een land verloren
 Waar moed aan trouw zich paart .

Komt , Broeders ! voorwaarts, moedig !
 Ons wacht eene eedle taak .
De strijd , hoe duur en bloedig ,
 Is voor een heilge zaak ;
God hoort op nieuw ons zweeren :
 » Wij zullen , hand aan hand ,
 » Als overwinnaars keeren ,
 » Of sterven voor ons land ! »

V. E. K

FEESTDRONK
VOOR HET
HOLLANDSCH LEGER.

WIJZE: *O groote koopman in tabak.*

KOMT, Wapenbroeders, schenkt met mij
De glazen vol, en drinken wij
Ter eer van Holland's Braven! (bis.)
Nog schuimt aan Amstel, Maas en Waal
De nektar in de feestbokaal
Van Vriezen en Bataven! (bis.)

Voor muiters zijn wij niet vervaard,
Al mogen zij een langen baard
En blaauwe kielen dragen. (bis.)
Wij vreezen voor de Belgen niet;
Hun feestgezang en vrijheidslied
Zij zullen 't zich beklagen. (bis.)

Laat *Mellinet*, *Pontecoulant*

Met *Kessels*, aan hun dienst verpand,

De Belgen kommanderen. (*bis.*)

Wij staan voor hen *Chassé* niet af,

Die, met *van Geen*, het voorbeeld gaf,

. Hoe helden triomferen. (*bis.*)

Wij dragen geen driekleurig lint,

En haken naar geen volksbewind,

Door vuig belang gedreven; (*bis.*)

Wij strijden voor ons Staatsbestuur;

En onze leus blijft op den duur:

» Lang moog' de Koning leven! » (*bis*)

V. E. K.

KRIJGSMANS
OCHTEND- EN AVONDLIED.

WIJZE: Iö vivat.

Ik ben soldaat , ik ben soldaat ,
Uit liefde voor den Staat ;
De koning riep mij in 't geweer
Voor Holland's roem en Holland's eer ;
Ik ben soldaat , enz.

Ik ben soldaat , ik ben soldaat ,
Uit liefde voor den Staat ;
Al is mijn wandelstok niet ligt ,
Ik vraag naar lengte , noch gewigt ;
Ik ben soldaat , enz.

Ik ben soldaat, ik ben soldaat,
 Uit liefde voor den Staat;
 Mijn rust is zacht en onverlet,
 Al is het op geen douzen bed;
 Ik ben soldaat, enz.

Ik ben soldaat, ik ben soldaat,
 Uit liefde voor den Staat;
 Des middags zet ik, blij te moê,
 Mijn lepel in het ratjetoe;
 Ik ben soldaat, enz.

Ik ben soldaat, ik ben soldaat,
 Uit liefde voor den Staat;
 Mijn' borst ontvloeit geen laffe klagt
 Bij ijzel, sneeuw of hageljagt;
 Ik ben soldaat, enz.

Ik ben soldaat, ik ben soldaat,
 Uit liefde voor den Staat;
 Door moed beziel, ben ik verblijd,
 Als mij de trommel roept ten strijd;
 Ik ben soldaat, enz.

Ik ben soldaat, ik ben soldaat,
 Uit liefde voor den Staat;
 Ik vrees den vijand, noch zijn kruid,
 Al blaast hij mij den adem uit;
 Ik ben soldaat, enz.

Ik ben soldaat , ik ben soldaat ,
    Uit liefde voor den Staat ;
Voert mij de dood van 't leger af ,
Dan schrijft een makker op mijn graf :
»Hij was soldaat; hij was soldaat ,
    »Uit liefde voor den Staat.»

V. E. K.

BEDE
BIJ EEN HELDENGRAF.

WIJZE: *God save the King, ens.*

God! hoor ons smeeken aan, (*bis*)

Zie onzen traan.

Schenk rust aan d'eedlen held,

Die hier ligt neêrgevêld.

Hij wijdde hart en hand

Aan 't Vaderland.

Hij ging ons moedig voor (*bis*)

Op 't gloriespoor

Hem trof het moordend lood;

Hij stierf den heldendood.

Dat zóó elk onzer viel

Met d'eigen ziel!

Hem sier' de gloriekroon (*bis*)

Ginds, voor uw troon!

Schenk hem der Englen vreugd;

Vergoed hem zijne jeugd.

Dat smeeken we op zijn graf

U, Vader! af.

Spoore ons zijn sterven aan, (*bis*)

Om pal te staan,

Wanneer de muiter woedt.

Herken hij 't Hollandsch bloed,

Dat voor de NASSAU's gloeit,

En hem verfoeit.

Hoor, bij den liefdekreet, (*bis*)

God! onzen eed:

» Gewroken zij deez' held!

» De muiter neêrgeveld!

» Gewroken zij de hoon

» Aan Land en Troon!"

A D. J.

DE TAMBOER.

Op eene bekende zangwijze.

MOEDIG, tamboer! stap en trommel.

Spaar nu heden stok, noch hand!

't Geldt hier de eer van 't Vaderland.

Met de muiters naar den drommel!

Achter mij! — Gij, heldendrom!

Moedig voorwaarts op mijn trom!

'k Zie den zegefeestdag dagen.

Op het exercitieveld

Heb ik vaak mijn trom gesteld,

Maar met afgepaste slagen.

Trommel heden dat het raast,

En den muiteling verbaast!

Zóó aan 't hoofd van Hollands Helden
 Op de snoodaards los te gaan,
 En het trommelvel te slaan,
 Zal nog eens de faam vermelden.
 Moedig, tamboer! roer de trom,
 Breek haar stuk bij 't rom, domdom.

Ram, plam, plam, -- zoo slaande, naadren
 Wij den gindschen duivlenstoet.
 Tamboer! jaagt het Hollandsch bloed
 Thans niet sneller u door de aadren?
 Roer de trom nog eens zoo fel!
 Met de duivlen naar de hel!

Volgt mij, volgt mij, dappre Zonen
 Van een dierbaar Vaderland!
 Waar uw tamboer ook belandt,
 Wis zal hij zijne afkomst toonen;
 Trommlen, tot zijn adem vliedt;
 En hij vriend, noch vijand ziet.

Tamboer treft dat lot uw leven,
 Wees dan met dat lot voldaan.
 Helden wijdt men graag een traan.
 Deed mijn trom den nutter beven,
 Tamboer! in wat schoonen stand
 Stierft gij voor uw Vaderland!

A. D. J.

DE SCHILDWACHT.

WIJZE: *Wij leven vrij, wij leven blij!*

De nacht is guur, de wind blaast fel;
Gevaarlijk is mijn post;
Maar dring' de kou door kleéd en vel,
Van binnen is 't mij warm en wel:
Ik wensch niet afgelost.

Ik sta hier voor mijn Vaderland,
Het keurt die post mij waard.
Ik heb het lijf en ziel verpand;
't Omsluit ons met een heilgen band
Ons, hand aan hand gepaard.

Wel treurt mijn meisje, dat ik niet
 Kan rusten aan haar borst,
 Maar 'k zei het haar: » Mijn pligt gebiedt!»
 'k Was vrolijk toen ik haar verliet —
 Ik ging voor *Land* en *Vorst*.

Wel zag ik in het moederoog
 Een traan van diepe smart,
 Toen 's Vorsten kreet mij haar ontkoog,
 Doch Vader wies haar wangen droog,
 En sprak: » Mijn zoon heeft hart!»

Dus sluimert, trouwe makkers! zacht
 Vermoeid van uwe taak.
 Ik hou voor u met liefde wacht,
 Al blaast de wind, al dreigt de nacht,
 Weest onbezorgd — ik waak!

Wees op uw hoede, miltrenstoet!
 Mijn *Werda?* is geen klank.
 Ik tart uw' driesten euvelmoed
 En wijke niet — dan *bloed* voor *bloed*;
 Mijn Vaderland ten dank!

A. D. J.

TOAST AAN DEN KONING.

Wij brengen 'met ontgloeide borst
Den drunk u toe, geliefde Vorst!
Wij, Hollands vrije Zonen:
Gij leeft voor ons, voor ons geluk,
En wie er klaag' van ramp of druk,
Wij hebben vreugdetoonen.

Wij zingen u, uw deugd ten lof,
Wie weldenkt, heeft tot danken stof,
En wensch u tal van zegen.
Wie wensch het aan zijn Vader niet?
Die zijt gij, Vorst, die ons gebiedt!
Gij staaft het allerwegen.

Dat muiterij de pijlen wett',
Den Staat beroer', in vlammen zett'
Wat nooit haar vuur moest raken ,
't Zij Broeders! ons een spoorslag *meer*,
Voor 't Land en voor Oranje's eer,
Met mannenmoed te waken.

Dat zweren we in deez' blijden stond
Bij teug en lied, opregt en rond,
U, dierbre Vorst en Vader!
En wie dien heilgen eed opit schendt,
Zijn pligt vergeet, zijn Vorst miskent,
Dien doemen we als verrader.

A. D. J.

DE VROLIJKE SOLDAAT.

Op eene bekende wijze.

Lusig is 't soldatenleven ,
'k Ruil het niet voor goed of goud.
Sinds ik heb me in dienst begeven ,
Heeft het mij geen uur berouwd.-
'k Ben soldaat,
'k Dien den Staat .
En de rok past mij niet kwaad.

Poetsen , wrijven , exerceren ,
Dag aan dag , en uur aan uur ,
Schoudren , schildren , patrouilleren ,
Valt , te henker ! mij niet zunr.
In 't geweer !
In 't geweer !
Niets mij liever op mijn eer !

Is mijn kapitein te vreden,
 Toont hij zulks met woord en blik,
 'k Stap dan voort met forscher schreden;
 Niemand blijder ooit dan ik!
     En mijn pligt
     Valt mij ligt,
 Wordt vol ijvergloed verrigt.

Lustig is 't soldatenleven,
 Nu het Land en Koning geldt,
 'k Zou er alles wel voor geven,
 Kon de muiter mij als held.
     Op mijn eer,
     In 't geweer!
 Klinkt mij schooner dan weleer!

Wis, geen schot zou hem ontberen,
 Hoe vermetel hij het tart';
 'k Zou zijn kuren hem verleeren,
 Want ik heb een Hollandsch hart,
     Vol van moed,
     Waar het bloed,
 Rond vloeit met ontvonkten gloed.

Zag ik eens de stonde naadren,
 Dat ik hem bestrijden moest,
 Sneller joeg mij 't bloed in de aadren
 En de hemel weet, hoe woest.
     Als een man,
     Vuurde ik dan,
 Die zijn Koning wreken kan.

Lustig, lustig, kameraden!
 Wellicht nadert ras dat uur;
 Wrokken moog hij en verraden,
 Maar dat baat geen Hollandsch vuur.
 Zijn wij groot!
 Breng' ons lood
 Aan den muiter schrik en dood!

Schrik en dood moog hem verdelgen,
 Die den besten Vorst verraadt;
 Batten!, vreezen wij geen *Belgen!*
 God is onze toeverlaat.
 Eeuwen stond
 Onze grond
 Met de Godheid in verbond.

God verlaat nooit *zijne* kindren,
 Als hun zaak regtvaardig is;
 Wat die zaak moog' schaden, hindren,
 Hoogst regtvaardig blijft zij wis.
 Op ten strijd!
 't Bloed gewijd,
 Gij die Hollands Zonen zijt!

Lustig is 't soldatenleven,
 Broeders! op het veld van eer.
 Roemrijk is het *daar* te sneven,
 Slaan wij slechts *één* muiter neêr.
 Hem de straf,
 Ons het graf,
 Eens rolt er een traan op af.

Wie zou voor die traan niet geven
Alles wat hij heeft op aard?
Daarom zij 't soldatenloven,
Broeders! *boven al* ons waard.
Hart en hand
Aan het Land
En zijn braven Vorst verpand!

A. D. J.

VADERLAND EN KONING.

Gewis, nog leeft de aloude moed,
Nog tintelt door het Hollandsch bloed
Het vuur van vroeger dagen;
En de arm, die Spanjes magt weêrstond,
Toen 't Hollands eer en regten schond,
Weet *nog* het zwaard te dragen.

Niet minder edel, krachtvol, groot,
Dan in dien onbegrensden nood,
Toen alles scheen verloren,
Betoont zich 't oude Neêrland thans.
Weêr praat de schoonste lauwerkrans,
Die 't eens mogt toebehooren.

Weêr schittert met vernieuwde pracht
 De heilzon, die het voorgeslacht
     Eens luistervol zag dagen:
 Gedachtig aan zijn roemvolste ceuw,
 Ontwaakt, en vreeslijk, Hollands Leeuw,
     Te lang ter neêrgeslagen.

Hij schudt het stof de manen af,
 En grijpt de pijlen als zijn staf,
     Bij 't brallen der kartouwen.
 Hij rijst, en de cêlste jonglingsstoet
 Volgt Holland's leeuw met leeuwenmoed
     En onbeperkt vertrouwen.

In *allen* oord, in *elken* stand
 Zien wij den gloed voor 't Vaderland,
     Als sprank van boven, branden;
 De kloeke jeugd volgt pauk en trom,
 De Grijs ontvouwt zijn adeldom
     In mildijke offeranden.

Niet werkloos, koel en zonder traan:
 Zien 't Hollands lieve schoonen aan,
     Maar vlechten 't eerelover,
 Of heelen, door heur zachte hand,
 De wond, verkregen voor het Land:
     Bij 't waratlen met den roover.

En *één* zucht bezielt het al,
 Bij 't daavren van het lofgeschal,
 Dat stijgt uit ieder woning:
Één leus ontvloeit aan aller tóng: —
 Bezielt, opwekkend, oud en jong —
 » *Voor Vaderland en Koning!*

Voor *Vaderland* en *Koning* dan
 Gestreên, zoo lang men strijden kan!
 Zij riepen ons te wapen;
 O! als het beider nood gebiedt,
 Dan voegt het Bato's nakroost niet
 Lafhartig in te slapen.

Want *beiden* zijn gehoond, bespot,
 Verraden door een gruwzaam rot,
 (Dat dweepzucht paart aan snoodheid).
 De weldaên, die 's lands Vader 't bood,
 Vergold het Hem, met kruid en lood,
 En 't roemde nog zijn grootheid.

De vader zweeg — (te ontijdig ligt):
 Gedacht zijn eed — zijn vorstenpligt
 En spaarde — ontweek de snooden;
 Vergeefs — de ondankbre woedt nog voort,
 De stem des Vaders wordt gesmoord,
 In 't bloed van duizend dooden.

Maar *hier* — *hier* wordt die stem verhoerd;
 Reeds heeft een grijze held geleerd
 Aan 's muiters woeste benden,
 Dat, *zwijge* Oranje, bij 't verraad,
 't Zich toch niet straffeloos hoonen laat,
 Zijn vlag gedwéé laat schenden.

Die vlag woei eens de wereld door!
 Het fier Brittanje week er voor,
 De Gal ontvlod haar' kleuren;
 De Spaujaard, op Rodrigo's wal,
 Betroude hij die vlag zijn val —
 Vergeefs haar ons te ontscheuren!

En, muiters! wat herrijzen mag,
 Nooit *onze* vlag bij *uwe* vlag!
 Nooit *Belgen* bij *Bataven*!
Wij, schoon beroofd van uwen grond,
Wij juichen dat ge 't feit bestond; —
 Geen snoodaards ooit bij braven!

Wij juichen! — Ons, ons blijft de Vorst,
 Die God bemint, den scepter torscht,
 Door plicht en deugd gedreven; —
Gij schenkt u ligt een vreemden hoed,
 Waar voor *gij* buigen, sidren moet,
 Om als een slaaf te leven.

Wij juichen in den heldenstrijd
 Aan Vaderland en Vorst gewijd; —
 Dien juichtoon zult gij hooren,
 Wanneer ons God in 't vrije veld
 U, snoode ondankbren! tegenstelt,
 En wij uw vloektaal smoren.

Wij juichen trots ons drukkend lot,
 Hij, die met d'onzen strijdt, is Godf
 (Groot, liefdrijk en regtvaardig.)
Wij staren, in ontvlamden moed,
 Met Hem, op Hollands heldenstoet,
 Zijne edele afkomst waardig.

A. D. J.

DE GRIJZE LANDMAN
AAN ZIJNEN UITTREKKENDEN ZOON.

VOLKSLIED.

ZANGWIJZE: Wien Neêrlandsch bloed in de aders vloeit.

't **BEDREIGDE** Land eischt mannenhulp.
Wie blijft er koud of koel?
Verlaat ook de ouderlijke stulp,
En 't veld voor 't krijgsgewoel!
De grijsheid liet den moed mij bij,
Maar zwakte drukt mij neêr.
Ik stelde me anders aan uw zij,
En streed nog als weleer.

Zweer, zweer voor mij: » bij de eer, bij God.
» 'k Wreek Hollands ramp en hoon
» Op 't eer- en Godvergeten rot! »
Ga heen, vervang mij, zoon!
Vrij grimm' 't ondankbre vloekgeslacht
Door d' afgrond uitgebraakt.
Ga, stort het weêr in 's afgronds nacht:
't Is God, die u bewaakt!

Ik sprak des avonds bij den haard
 U dikwijls van den dag,
 Die me, onder NASSAU's vaan geschaard,
 Eens zegepraalend zag.
 O schenk 't herdenken mede u troost,
 Wanneer gij, stram en grijs,
 Uw moed zult melden aan uw kroost,
 En ieder eerbewijs.

Gij waart mijn eenig' toeverlaat,
 Sinds mij mijn gade ontziel.
 Die steun eischt nu voor zich de Staat.
 Trek op met blijde ziel!
 Verlies ik u, wat blijft mij dan,
 Uw roem, de zekerheid,
 Dat geen Bataaf verstooten kan,
 Wie zulk een zoon beschreidt.

En keert gij zegepralend weêr,
 Dan drukt men u de hand,
 En ieder meisje vraagt u teêr:
 » Streedt gij ook voor uw Land? »
 En denkt: » ik wensch zoo'n echtgenoot.
 » Hij, die in ramp en rouw,
 » Zijn Land en Vader bijstand bood,
 » Verdient een goede vrouw. »

Dan schonken aan het Vaderland
En zoon en vader hulp.
Dan siert uw wapentuig den wand,
Bij 't mijne, in de arme stulp.
Dan druk ik u aan 't kloppend hart.
'k Ben op een held dan fier.
Vaarwel! zoo'n afscheid baart geen smart
Aan d' echten Batavier.

SCHUTTERS EN SOLDATENLIED.

WIJZE: Ieder is weer op zyn ruiker.

HOLLAND heeft soldaten, ruiters,
Schutters overvloedig,
Niemand onzer vreest de muiters,
Allen zijn wij moedig;
Honger en ellende
Lijdt die rooverbende;
Voor ons zorgt met milde hand
De Vorst en 't Vaderland.

Laat met DAIKE, GOEDRAIS klinken;
Woord- en eedverbrekers
Walvischtraan van KESSELS drinken.
Uit driekleur'ge bekers;
Door ons, Batavieren,
Wordt, bij 't vaandel zwieren,
't Glas gevuld tot aan den rand,
Voor Vorst en Vaderland.

Stroopers zijn het en bandieten,
Die hun land verraden;
Bloodaarts, die hun kruid verschieten
Achter barrikaden;
Regt door see te varen,
Moed aan trouw te paren
Scherpt het zwaard aan de eer verpand
Van Vorst en Vaderland.

Lauwren zullen wij behalen
Of als helden sneven.
Beter *vrij* in 't graf te dalen
Dan in boei te leven;
Vriezen en Bataven
Worden nimmer slaven;
Stervend doen zij d' eed gestand
Aan Vorst en Vaderland.

v. E. K.

MARSHIED.

WILZE: Onderwater moet marcheren.

BRONDERS! de order luidt: *marcheren!*
Gordt de randsels! laadt geweren!
Uit de schée uw bajonet,
En die op de tromp gezet,
Ho, ho!
't Beste beentje voorgezet!

Nu, 't *Wilhelmus van Nassouwen*
Aangeheven, moed gehoûen,
Fier'ontrold onze eerevaân!
Hollands leeuw prijkt meest voor aan!
Ho, ho!
Wie kan Hollands leeuw weêrstaan?

Moedig voorwaarts! opmarcheren!
Vuige ondankbren *morus* leeren
Zij het doel van onzen togt.
Belgen! wij zijn niet gekocht,
Ho, ho!
Wat gij wilt, is ver gezocht.

Ach! met al uw praalvertoning
 Belgen! hebt gij-nog geen Koning
 En welligt krijgt gij dien *nooit*;
 Mooglijk wordt ge, hoe gij 't plooit,
Ho, ho!
 Als nietswaardig kaf verstrooid.

Belgen! baat ons mededogen
 Niets, en blindt gij willens de oogen,
 Leert de kracht dan van ons kruid,
 't Beste beentje staat vooruit,
Ho, ho!
 't Heeft zoo menig reeds gebruid.

Ach! geen DAINÉ zal u baten;
 Wie den *braafsten* durft verlaten
 Dient gewis den slechtsten — slecht;
 Wie zich aan verraders hecht
Ho, ho!
 Is de zegepraal ontzegd.

Moedig, Broeders! op, ten strijde!
 Dat ons gansch Euroop bejijde,
 Wete; dat het Hollandsch bloed,
 Als *weser*, niet onderdoet,
Ho, ho!
 Voor der Vaadren deugd en moed.

A. D. J.

VAN SPEIJK.

VADERLANDSCH GEZANG.

NAAR HET FRANSCH VAN Mr. CH. DURAND.

ZANGWIJZE: T'en souviens-tu, dit à son capitaine.

De Schelde zag barbaren op haar stranden
's Lands oorlogaboot bedreigen, de eer ten trots;
Zag hunne woede in 't scheepsgevaar ontbranden
Bij windgeloei en schriklijk golfgeklots.
» Zij de eer gered!» zoo sprak een der Bataven;
» Mijn vaan gebragt tot hem, die mij verbeidt!»
Beweenen wij het puik niet onzer Braven,
Maar juichen wij in zijne onsterflijkheid.

Onze eerevaan , die snooden nooit omringen ,
 Wordt neêrgehaald bij d' algemeenen nood.
 Dáár hijscht men reeds de vlag der muitelingen ,
 Die schandvlag is het sein van hunnen dood.
 Zij zien zich in den buskruidgloed begraven ,
 Die heinde en veer hun bloedge leên verspreidt.
 Beweenen wij het puik niet onzer Braven ,
 Maar juichen wij in zijne onsterfelijkheid.

Was hem, als-wees, ons Nederland tot moeder,
 VAN SPELJK vergat zijn dierbre moeder niet.
 Hij wilde 't Land verstrekken tot behoeder,
 En droomde van een lagchend eerverschiet.
 De dood verschijnt! maar siddren ooit Bataven,
 Waar de eer gebiedt? Besloten is het pleit.
 Beweenen wij het puik niet onzer Braven,
 Maar juichen wij in zijne onsterfelijkheid.

O jonge Held, met Hollandsch bloed in de aadren,
 U rijze een zuil, die reeds ons hart u gaf.
 Het kil gebeent der aangebeden Vaadren
 Bewoog zich, bij uw sneuven, in het graf.
 Als zij, de schrik van eervergeten slaven,
 Hebt ge u den dood voor Vorst en volk bereid.
 Beweenen wij het puik niet onzer braven,
 Maar juichen wij in zijne onsterfelijkheid.

Men zegt, eens blonk, als bij het zonneklimmen,
 Het schitterendst licht in 't diepste van den nacht,
 Men zag van seraf, omstuwd door heldenschimmen,
 Begroeten door het juichend Voorgeslacht.
 De serafs, die den achtbren kring omgaven,
 Herhaalden 't koor, door harpen begeleid.
 Beweenen wij het puik niet onzer Braven,
 Maar juichen wij in zijne onsterfelijkheid.
